

## דף מט.

עין משפט א.ב. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פט"ו הט"ז

שני כבשי עצרת ששחטן לשם אילים ז לא עלו לצבור לשם חובה. ואם דמה שהן אילים ושחטן לשם אילים עלו להן. מפני שהיא עקירה בטעות:

עין משפט ג. הרמב"ם הל' חובל ומזיק פ"ז ה"ד

הכהנים שפגלו את הזבח במזיד חיבין לשלם. בשוגג פטורין. וכן העושה מלאכה בפרת חטאת ובמי חטאת במזיד חיב לשלם. בשוגג פטור:

עין משפט ד. הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ח ח"ב

התמידין אינם מעכבין את המוספין ז ולא המוספין מעכבין את התמידין ולא המוספין מעכבין זה את זה ולא מנין העולות כלן מעכב. כיצד. הרי שלא מצאו אלא ששה כבשים מקריבין ששה אפלו לא מצאו אלא אחד מקריבין אותו בין בראשי חדשים בין בימי

ז. כסף משנה: שני כבשי עצרת ששחטן לשם אילים וכו' עד מפני שהיא עקירה בטעות. בפרק התכלת (דף מ"ט) תני רבה בר בר חנה קמי דרב כבשי עצרת ששחטן לשם אילים כשירים ולא עלו לבעלים לשם חובה א"ל רב עלו ועלו אמר רב חסדא מסתברא מילתיה דרב בכסבור אילים ושחטן לשם כבשים שהרי כבשים לשם כבשים נשחטו אבל כסבור אילים ושחטן לשם אילים לא עקירה בטעות היא עקירה רבא אמר עקירה בטעות לא היא עקירה. ופסק כרבא דבתרא הוא ועוד דאביי משמע התם דסבר כוותיה ומשמע דדוקא משום דהוי עקירה בטעות קאמר רבא דעלו לבעלים אבל אם לא היתה בטעות לא עלו:

ק. כסף משנה: ומה שכתב ואינם חייבים להקריב השאר למחר וכו': לא מצאו אלא שני כבשים וכו'. בפרק התכלת (דף מ"ט) בעיא דלא איפשיטא:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

הַמוֹעֲדוֹת וְהַשְּׁבֻתוֹת. וְאֵינָן חִיבִין לְהַקְרִיב הַשָּׂאֵר לְמַחֵר  
אוּ לְמוֹעֵד אַחֵר אֲלָא כָּל קָרְבַּן צָבוּר שְׂעֵבֶר זְמַנּוֹ בְּטֵל  
קָרְבָּנוֹ. לֹא מֵצֵאוֹ אֲלָא שְׁנֵי כְּבָשִׁים אִם יִקְרִיבוּ אוֹתָן  
לְמוֹסֵף הַיּוֹם אֵין לָהֶן תְּמִידִין לְמַחֵר. הֲרִי הַדָּבָר שְׁקוּל  
אִם הִקְרִיבוּם לְמוֹסֵף הַיּוֹם הִקְרִיבוּ וְאִם רָצוּ לְהַנִּיחָם  
לְמַחֵר לְתְּמִידִין יִנִּיחוּ:

עין משפט ה. הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"א הי"ב

טֵעוּ אוֹ שִׁגְגוּ אֶפְלוּ הִזִּידוּ וְלֹא הִקְרִיבוּ תְּמִיד שֶׁל שַׁחַר  
יִקְרִיבוּ תְּמִיד שֶׁל בֵּין הָעֶרְבִים. בְּמָה דְּבָרִים אָמוּרִים  
בְּשִׁנְת־חֲנֻךְ הַמִּזְבֵּחַ. אֲבָל הִיא מִזְבֵּחַ חֹדֶשׁ שְׂעֵדִין לֹא קָרַב  
עָלָיו כָּלוּם לֹא יִקְרִיבוּ עָלָיו תְּחִלָּה בֵּין הָעֶרְבִים. שְׂאֵין  
מִחֲנֻכִּין מִזְבֵּחַ הָעוֹלָה אֲלָא בְּתְּמִיד שֶׁל שַׁחַר:

עין משפט ו.ז. הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ג ה"א

מִצּוֹת עֲשֵׂה לְהַקְטִיר הַקְטָרֶת שׁ עַל מִזְבֵּחַ הַזֹּהֵב שְׁבִהִיכָל  
פַּעֲמִים בְּכָל יוֹם בִּבְקָר וּבֵין הָעֶרְבִים שְׁנֵאמַר וְהַקְטִיר  
עָלָיו אֶהְרֹן קְטָרֶת סַמִּים. לֹא הַקְטִירוּ בִּבְקָר יִקְטִירוּ בֵּין

ר. כסף משנה: טעו או שגגו אפילו הזידו וכו'. משנה וברייתא פרק התכלת (דף מ"ט ונ')  
ודלא כר"ש:

ש. כסף משנה: מצות עשה להקטיר הקטורת וכו': לא הקטירו בבקר יקטירו בין הערבים.  
משנה בפרק התכלת (דף מ"ט): ומ"ש ואפילו היו מזידין. שם כת"ק דר' שמעון. ומ"ש  
ואין מחנכין מזבח הזהב אלא בקטורת של בין הערבים. שם פלוגתא דתנאי (דף נ') ואמר אביי  
דמסתברא כמ"ד הכי:

\*\*\*\*\*  
את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים  
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477  
email: minchat.aaa@gmail.com

הַעֲרָבִים אֶפְלוּ הָיוּ מְזִידִין. וְאֵין מַחֲנִכִין מִזֶּבַח הַזֶּהָב אֶלָּא  
בְּקִטְרֶת שֶׁל בֵּין הָעֲרָבִים:

עין משפט ז. הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"א הי"ב  
עיי' לעיל עין משפט ה

עין משפט ט. הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ה ח"ג

שְׁנֵי הַסִּדְרִים מַעֲכָבִין זֶה אֶת זֶה. **ה** וְשְׁנֵי הַבְּזִיכִין מַעֲכָבִין  
זֶה אֶת זֶה. וְהַסִּדְרִין וְהַבְּזִיכִין מַעֲכָבִין זֶה אֶת זֶה. וְאֵין  
מַחֲנִכִין אֶת הַשְּׁלֶחַן אֶלָּא בְּלֶחֶם הַפָּנִים בְּשַׁבָּת. מִיּוֹם  
הַשַּׁבָּת לְיוֹם הַשַּׁבָּת מוֹצִיאִין אֶת הַלֶּחֶם שֶׁהוּא שָׁם עַל  
הַשְּׁלֶחַן מִשַּׁבָּת שְׁעֵבֶרָה וּמִסִּדְרִין לֶחֶם אַחֵר. וְזֶה  
שֶׁמוֹצִיאִין הוּא שְׁחוּלְקִין שְׁתֵּי הַמִּשְׁמְרוֹת הַנִּכְנָסֶת  
וְהַיּוֹצֵאת עִם כֹּהֵן גָּדוֹל וְאוֹכְלִין אוֹתוֹ:

עין משפט י. הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ג הי"א

וְכַמָּה שֶׁמֶן הוּא נוֹתֵן לְכָל נֵר. **א** חֲצִי לֹג שֶׁמֶן שֶׁנֶּאֱמַר  
'מַעֲרֹב עַד בֶּקֶר' תֵּן לוֹ כַּמֶּדֶה שִׁיְהִיָּה דוֹלֵק מַעֲרֹב עַד  
בֶּקֶר. וְאֵין מַחֲנִכִין אֶת הַמְּנוּרָה אֶלָּא בְּהַדְלָקַת שְׁבָעָה  
נְרוֹתֶיהָ בֵּין הָעֲרָבִים:

**ת.** כסף משנה: שני הסדרים מעכבים זה את זה וכו'. משנה בפ' הקומץ רבה (דף כ"ז):  
ואין מחנכין את השולחן אלא בלחם הפנים בשבת. משנה בפרק התכלת (דף מ"ט): מיום  
השבת ליום השבת מוציאין את הלחם וכו'. משנה בפרק שתי הלחם (דף ק'): **א.**  
כסף משנה: וכמה שמן הוא נותן לכל נר וכו'. משנה וברייתא פ' שתי מדות (דף פ"ח  
פ"ט) ומ"ש ואין מחנכין את המנורה וכו'. משנה בפ' התכלת (דף ס"ט):

\*\*\*\*\*  
את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים  
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477  
email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט כ.

הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"א ה"ג

תמיד של בין הערבין שוחטין אותו משיאריך הצל -  
ויראה לכל שהאריך. והוא משיש ומחצה ומעלה עד סוף  
היום. ולא היו שוחטין אותו בכל יום אלא בשמונה  
שעות ומחצה וקרב בתשע ומחצה. ולמה מאחרין אותו  
שתי שעות אחר תחלת זמן שחיטתו. מפני הקרבנות של  
יחידים או של צבור. לפי שאסור להקריב קרבן כלל  
קדם תמיד של שחר. ולא שוחטין קרבן אחר תמיד של  
בין הערבין חוץ מקרבן פסח לבדו. שאי אפשר  
שיקריבו כל ישראל פסחיהן בשתי שעות:

דף מט:

עין משפט א.

הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ח ה"ב

התמידין אינם מעכבין את המוספין ולא המוספין  
מעכבין את התמידין ולא המוספין מעכבין זה את זה  
ולא מניין העולות כלן מעכב. כיצד. הרי שלא מצאו  
אלא ששה כבשים מקריבין ששה אפלו לא מצאו אלא  
אחד מקריבין אותו בין בראשי חדשים בין בימי  
המועדות והשבתות. ואינן חייבין להקריב השאר למחר

ב. כסף משנה: תמיד של בין הערבין שוחטין אותו משיאריך הצל וכו'. עד קודם שיכנס  
השבת. בריש פרק תמיד נשחט (דף נ"ח):

ג. כסף משנה: ומה שכתב ואינם חייבים להקריב השאר למחר וכו': לא מצאו אלא שני  
כבשים וכו'. בפרק התכלת (דף מ"ט) בעיא דלא איפשיטא:

או למועד אחר אלא כל קרבן צבור שעבר זמנו בטל  
קרבנו. לא מצאו אלא שני כבשים אם יקריבו אותן  
למוסף היום אין להן תמידין למחר. הרי הדבר שקול  
אם הקריבום למוסף היום הקריבו ואם רצו להניחם  
למחר לתמידין יניחו:

עין משפט ב.ג. הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"א ה"ט

אין פוחתין מששה טלאים המבקרין בלשפת הטלאים  
שבמקדש. ויהיו מוכנים קדם יום הקרבה בארבעה  
ימים. ואף על פי שהיו מבקרין אותו מתחלה לא היו  
שוחטין את התמיד עד שמבקרין אותו שניה קדם  
שחיטה לאור האבוקות. ומשקין אותו מים בכוס של  
זהב כדי שיהיה נוח להפשט:

ד. כסף משנה: אין פוחתין מששה טלאים המבוקרים וכו'. משנה וגמרא פ' שני דערכין  
(דף י"ג). ומה שכתב ואע"פ שהיו מבקרין אותו מתחלה לא היו שוחטין את התמיד עד  
שמבקרין אותו שניה קודם שחיטה לאור האבוקות ומשקין אותו מים בכוס של זהב. משנה פ"ג  
דתמיד (דף ל'):